

CCLXVII.

Forslag til Lov

om

kommunale Ejendomsskatter.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 19. Maj 1933.*)

Grundskyld og Ejendomsskyld.

§ 1.

Stk. 1. De kommunale Skatter, der skal svares af de faste Ejendomme, lignedes fremtidig som Grundskyld og Ejendomsskyld, saaledes at Ligningen i samtlige Kommuner skal ske baade som Grundskyld og Ejendomsskyld.

Stk. 2. Den kommunale Ejendomsskyld skal i Amtskommunerne udredes med $\frac{3}{5}$, i de øvrige Kommuner med $\frac{3}{4}$ af Promillen for den kommunale Grundskyld.

§ 2.

Den kommunale Grundskyld paalignes de skattepligtige Ejendomme med en bestemt Promille af Ejendommens Grundværdi (jfr. §§ 3 og 4 i Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme).

§ 3.

Stk. 1. I samtlige Kommuner med Undtagelse af Amtskommunerne paalignes den kommunale Ejendomsskyld de skattepligtige Ejendomme med en bestemt Promille af det Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld (jfr. §§ 1 og 2 i Lov Nr. 352 af 7. August 1922) overstiger Ejendommens Grundværdi. I det udkommende Beløb skal der dog, forinden Skatten beregnes, gives hver enkelt Ejendom et for alle Ejendomme i Kommunen ensartet Fradrag, hvis Størrelse i København og paa Frederiksberg skal udgøre mindst 3 000 Kr. og højst 10 000 Kr., i Købstæderne mindst 3 000 Kr. og højst 8 000 Kr. og i Sognekommunerne mindst 3 000 Kr. og højst 5 000 Kr. Indenfor disse Grænser fastsættes Fradragets Størrelse af Kommunalbestyrelsen; dog vil der for Sognekommunernes Vedkommende være at indhente Amtsraadets og for de øvrige Kommuners Vedkommende Indenrigsministerens Godkendelse af Fradragets Størrelse. Fradraget fastsættes for 4 Aar ad Gangen. Det for Tiden fra 1. April 1931 i Medfør af § 3 i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 fastsatte Fradrag har Gyldighed indtil 31. Marts 1935.

*) Se Tillæg C. Sp. 2395; Tillæg B. Sp. 2423; Landstingstidenden: 1ste Behandling Sp. 2207, 2den Behandling Sp. 2292, 3die Behandling Sp. 2295.